

Cartea lui Daniel – Numărul o sută douăzeci și opt

Semnificația profetică a Botezului și Ispitirii lui Hristos: Dezvăluirea caracteristicilor a trei puteri mondiale

Jeff Pippenger

2024-03-10

لصف مسلتا د ٲفش اكم د ٲچ هلک لوش لٲ لاهم هغه هم ١١ هٲ ربمٲٲس د لاک ٢٠٠١ د لوک بنوٲ د هرس وديزوکار هٲ ٲٲبنرف د لصف مسل د ٲفش اكم د لديزوکار ٲغه د . هوش مزوکار متبنرف روروز هٲ سدقلا حور د لاهم رٲ ٲمسٲٲب د حٲسم د هگنرادمه وا ، وو ٲوش لٲٲٲمٲ هم ١١ هٲ تسگا د لاک ١٨٤٠ هلک وش زوکار لاهم هغه ٲچ ٲوکه هراشا خم اخم مت ناراب ٲتسورو هغه همٲٲٲب حٲسم د . هرس وديزوکار هغامه هٲ هگنرادمه وا ، وش لٲٲ کاوخ هخخ متروٲ هل . ٲوش لوخو غوار ٲنادو ٲرتس رابن کرٲو ٲن د ٲچ ٲٲٲٲماکان هلکشٲه مالک ٲادخ د ٲچ هکخ ، هديدن گرخ هب (هدنک ٲلتٲٲب) کاوخ هخخ متکبن هل ٲک تخو

Când Hristos a fost botezat, El a mers îndată în pustie și a postit patruzeci de zile, după care a fost ispitit de Satana prin trei ispite. Fiecare dintre aceste trei ispite reprezintă caracteristici principale ale fiecăreia dintre cele trei puteri care conduc lumea la Armageddon. Aceste trei ispite au fost mândria, o caracteristică a balaurului; pofta, o caracteristică a fiarei; și încumetarea, o caracteristică a prorocului mincinos. Mândria și înălțarea de sine sunt reprezentate de Lucifer în descrierea clasică a lui Isaia.

Cum ai căzut din cer, o, Lucifer, fiu al dimineții! Cum ai fost doborât la pământ, tu, care slăbeai neamurile! Căci ai zis în inima ta: Mă voi sui în cer, îmi voi înălța scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea și pe muntele adunării, în laturile miazănoaptei; mă voi sui deasupra înălțimilor norilor; voi fi asemenea Celui Preaînalt. Totuși, vei fi aruncat în locuința morților, în adâncurile gropii. Cei ce te vor vedea se vor uita țință la tine și te vor privi cu luare-aminte, zicând: Acesta este omul care făcea pământul să tremure, care zguduia împărățiile? Isaia 14:12–16.

De cinci ori Lucifer proclamă în inima sa: „Voi”. Satan, odinioară numit „purtătorul luminii” (Lucifer), care acum nu mai poartă decât întuneric, este acela „care făcea să se cutremure neamurile”. În chip profetic, el este asociat cu „neamurile”, căci este conducătorul confederației rele a neamurilor și al confederației negustorilor identificate în capitolele șaptesprezece și optsprezece din Apocalipsa.

„Regii, conducătorii și guvernatorii și-au pus asupra lor înșiși semnul antihristului și sunt reprezentați ca balaurul care merge să facă război cu sfinții — cu aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.” Testimonies to Ministers, 38.

La botezul lui Hristos, Duhul Sfânt S-a coborât, preînchipuind perioada de după 11 septembrie 2001. După botezul Său, Satana L-a ispitit pe Hristos cu oferta de a-I da puterea pe care Satana o folosește pentru a conduce împărățiile lumii, căci, la căderea lui Adam, Satana devenise stăpânitorul împărățiilor lumii.

Și diavolul, ducându-L pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile lumii. Și diavolul I-a zis: „Ție Îți voi da toată această putere și slava lor, căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc. Dacă, așadar, Te vei închina mie, toate vor fi ale Tale.” Iar Isus, răspunzând, i-a zis: „Mergi înapoia Mea, Satano, căci este scris: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești.»” Luca 4:5–8.

Două caracteristici principale ale Romei papale (fiara) sunt curvia ei și „hrana” și băutura otrăvite pe care le distribuie.

Dar am câteva lucruri împotriva ta, pentru că îngădui acelei femei, Izabela, care se numește pe sine prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să se dedea la curvie și să mănânce din cele jertfite idolilor. Apocalipsa 2:14.

„Hrana” și băutura pe care le oferă sunt doctrinele ei false.

„Marele păcat imputat Babilonului este că ea «a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei». Acest potir de amețire pe care ea îl oferă lumii reprezintă doctrinele false pe care le-a acceptat ca urmare a legăturii ei nelegiuite cu mai-marii pământului.” Tragedia veacurilor, 388.

Fiara Catolicismului înșală și ea lumea prin vrăjitoriile ei, ceea ce este, încă o dată, ceva ce se primește lăuntric.

Iar lumina unei lumânări nu va mai străluci deloc în tine; și glasul mirelui și al miresei nu se va mai auzi deloc în tine; căci negustorii tăi erau mai-marii pământului; căci prin vrăjitoriile tale au fost amăgite toate neamurile. Apocalipsa 18:23.

Cuvântul grec tradus prin „vrăjitorii” este pharmakeia, însemnând medicamente. Pocalul de aur din mâna ei reprezintă nu numai un pahar din care se bea vin, ci și vasul în care sunt pregătite și administrate poțiunile ei medicale magice. În lumea modernă de astăzi, acele poțiuni magice sunt administrate prin ace, nu atât de mult într-un pocal. Când Satana va apărea după legea duminicală care urmează să vină în curând, el va săvârși minuni de vindecare. Minunile asociate cu poțiunile și doctrinele false ale papalității au fost reprezentate prin faptul că Satana i-a spus lui Hristos să facă o minune, prefăcând piatra în pâine.

Istoria profetică de dinainte și de după legea duminicală posedă aceleași caracteristici. Perioada de încercare a chipului fiarei pentru adventism, care conduce la legea duminicală în Statele Unite, prefigurează perioada de încercare a chipului fiarei pentru întreaga lume. De aceea ni se spune că „aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părțile lumii.”

Minunile vindecărilor satanice care sunt săvârșite de Satana după legea duminicală reprezintă „vrăjitoriile” așa-zisei medicine care sunt propagate de-a lungul istoriei începute la 11 septembrie 2001. Isus a afirmat că „omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu”. „Hrana” Romei constă în tradiții și obiceiuri pe care ea le așază mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu.

„V mișcările aflate acum în desfășurare în Statele Unite, menite să asigure instituțiilor și practicilor bisericii sprijinul statului, protestanții calcă pe urmele papistașilor. Mai mult chiar, ei deschid ușa pentru ca papalitatea să-și recapete, în America protestantă, supremația pe care a pierdut-o în Lumea Veche. Iar ceea ce conferă o semnificație și mai mare acestei mișcări este faptul că principalul obiectiv avut în vedere este impunerea păzirii duminicii — un obicei care își are originea în Roma și pe care ea îl revendică drept semnul autorității sale. Este spiritul papalității — spiritul conformării la obiceiurile lumesti, venerarea tradițiilor omenești mai presus de poruncile lui Dumnezeu — cel care pătrunde bisericile protestante și le conduce să săvârșească aceeași lucrare de înălțare a duminicii pe care papalitatea a făcut-o înaintea lor.”
Tragedia veacurilor, 573.

Tradiția și obiceiul sunt „hrana” doctrinară pe care fiara o înlocuiește cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a-și înălța idolatria păgână.

„Kātolika Biserika var rastākīt's nū apsūdzejuma par elku dievkalpuošonu, mes neredzam. Tīsa, jī aplīcyno, ka gūda Dīvu caur šim attāliem; tai darēja i Izraela ļaudis, kad jī nūslikās zelta teļa priekšā. Bet Kunga dusmas aizdage pret jīm, un daudzi beja nūkauti. Dīvs pasludynojoja jūs par bezdīveigiem elku dievkalpeim, un tas pats īroksts šudiņ top darāts danguos gruomotuos pret tīm, kas pīlūdzo svāto un tā sauktu svātu vīru attālus.“

„Și aceasta este religia pe care protestanții încep să o privească cu atâta bunăvoință și care, în cele din urmă, se va uni cu protestantismul. Totuși, această unire nu se va realiza printr-o schimbare în catolicism; căci Roma nu se schimbă niciodată. Ea pretinde infailibilitate. Protestantismul este acela care se va schimba. Adoptarea ideilor liberale din partea lui îl va aduce acolo unde poate strânge mâna catolicismului. «Biblia, Biblia este temelia credinței noastre» era strigătul protestanților pe vremea lui Luther, în timp ce catolicii strigau: «Părinții, obiceiul, tradiția». Acum, mulți protestanți găsesc dificil să-și dovedească doctrinele din Biblie și totuși nu au curajul moral de a primi adevărul care implică o cruce; de aceea, ei vin repede pe terenul catolicilor și, folosind cele mai bune argumente pe care le au pentru a evita adevărul, citează mărturia Părinților și obiceiurile și preceptele oamenilor. Da, protestanții secolului al nouăsprezecelea se apropie cu repeziciune de catolici în necredința lor cu privire la Scripturi. Dar astăzi există o prăpastie la fel de largă între Roma și protestantismul lui Luther, Cranmer, Ridley, Hooper și nobila oaste a martirilor, cum era atunci când acești oameni au făcut protestul care le-a dat numele de protestanți.”

„Hristos a fost protestant. El a protestat împotriva închinării formale a națiunii iudaice, care a respins sfatul lui Dumnezeu cu privire la ei înșiși. El le-a spus că ei învață ca doctrine poruncile oamenilor și că erau prefăcuți și fătarnici. Ca niște morminte văruiate, erau frumoși pe dinafară, dar pe dinăuntru plini de necurăție și stricăciune. Reformații își au obârșia în Hristos și în apostoli. Ei au ieșit și s-au despărțit de o religie a formelor și a ceremoniilor. Luther și urmașii săi nu au inventat religia reformată. Ei pur și simplu au acceptat-o așa cum a fost prezentată de Hristos și de apostoli. Biblia ne este prezentată ca o călăuză suficientă; dar papa și lucrătorii lui o îndepărtează de popor ca și cum ar fi un blestem, pentru că le demască pretențiile și le mustră idolatria.” Review and Herald, 1 iunie 1886.

Les miracles de guérison, qui constituent le fondement du spiritisme, sont son fonds de commerce.

„Mulți încearcă să explice manifestările spirituale atribuindu-le în întregime fraudei și prestidigitației din partea mediumului. Dar, deși este adevărat că rezultatele înșelătoriei au fost adesea prezentate drept manifestări autentice, au existat, de asemenea, dovezi vădite ale unei puteri supranaturale. Bătăile misterioase cu care a început spiritualismul modern nu au fost rezultatul vreunui șiretlic sau al vreunei viclenii omenești, ci au fost lucrarea directă a îngerilor răi, care au introdus astfel una dintre cele mai izbutite amăgiri nimicitoare de suflete. Mulți vor fi prinși în cursă prin credința că spiritualismul este o impostură numai omenească; când vor fi aduși față în față cu manifestări pe care nu vor putea să nu le considere supranaturale, vor fi înșelați și vor fi conduși să le primească drept marea putere a lui Dumnezeu.

„Acești oameni trec cu vederea mărturia Scripturilor cu privire la minunile săvârșite de Satana și de agenții săi. Prin ajutor satanic au fost vrăjitorii lui Faraon făcuți în stare să contrafacă lucrarea lui Dumnezeu. Pavel mărturisește că înainte de a doua venire a lui Hristos vor exista manifestări asemănătoare ale puterii satanice. Venirea Domnului urmează să fie precedată de „lucrarea lui Satana cu tot felul de puteri, de semne și minuni mincinoase și cu toată amăgirea nelegiurii”. 2 Tesaloniceni 2:9,10. Iar apostolul Ioan, descriind puterea făcătoare de minuni care se va manifesta în zilele din urmă, declară: „Săvârșește semne mari, până acolo că face chiar să se coboare foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor, și îi amăgește pe locuitorii pământului prin mijlocul semnelor pe care avea putere să le facă.” Apocalipsa 13:13, 14. Aici nu sunt prezise simple imposturi. Oamenii sunt amăgiți de minunile pe care agenții lui Satana au puterea să le facă, nu de acelea pe care doar pretind că le fac.” Tragedia veacurilor, 553.

Doctrinile false clădite pe obiceiuri și tradiții, manifestările spiritiste ale minunilor, industria medico-industrială contrafăcută și îmbinarea meșteșugului bisericesc cu meșteșugul de stat sunt toate atribute ale fiarei catolicismului. Mândria este o caracteristică a puterii balaurului. Îngâmfarea este caracteristica profetului mincinos al protestantismului apostaziat.

Na Isus, plin Duha Svetoga, vrati se s Jordana i Duh ga odvede u pustinju, gdje ga đavao kuša četrdeset dana. I tih dana ne pojede ništa; a kad oni istekoše, naposljetku ogladnje. Tada mu đavao reče: Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruh. A Isus mu odgovori govoreći: Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj. Luka 4:1–4.

Presupunerea este un substantiv care se referă la actul sau cazul de a considera ceva drept adevărat fără dovezi sau probe suficiente. Ea implică formularea unei judecăți sau tragerea unei concluzii pe baza unor informații incomplete sau insuficiente. Presupunerea poate implica, de asemenea, un anumit grad de încredere în propria presupunere, chiar și atunci când aceasta poate să nu fie pe deplin justificată.

프로테스탄트교의 배도한 세력은 하나님의 말씀에서 그 잘못된 사상을 뒷받침할 아무런 증거도 없이 일요일을 하나님의 예배일로 받아들였으며, 그러면서도 자신들이 “오직 하나님의 말씀”을 표어로 삼는 프로테스탄트라고 의식적으로 공언한다. 곧 마르틴 루터가 선포한 바와 같이 “Sola Scriptura!”라고 하는 자들이다. 그들은 로마 교회의 전통과 관습에 근거하여 그것을 받아들이기로 선택하였거나, 혹은 단지 그들의 조상들로부터 물려받은 유산으로서 받아들였을 뿐이다. 셋째 천사의 큰 외침 때에는 태양 숭배를 정당화할 수 있는 근거가 성경에서 절대로 제시될 수 없다는 진리가 분명히 드러날 것이며, 그때에도 그

잘못된 억측을 계속 고수하는 자들은 짐승의 표를 받게 될 것이다.

„Dacă lumina adevărului ți-a fost prezentată, descoperindu-ți Sabatul poruncii a patra și arătându-ți că nu există niciun temei în Cuvântul lui Dumnezeu pentru păzirea duminicii, iar tu totuși te agăți de sabbatul fals, refuzând să sfințești Sabatul pe care Dumnezeu îl numește «ziua Mea cea sfântă», primești semnul fiarei. Când are loc aceasta? — Atunci când ascuți de decretul care îți poruncește să încetezi lucrul duminica și să te închini lui Dumnezeu, în timp ce știi că nu există niciun cuvânt în Biblie care să arate că duminica este altceva decât o zi obișnuită de lucru; consimți să primești semnul fiarei și refuzi sigiliul lui Dumnezeu. Dacă primim acest semn pe frunțile noastre sau în mâinile noastre, judecățile rostite împotriva celor neascultători trebuie să cadă asupra noastră. Dar sigiliul Dumnezeului celui viu este pus asupra acelor care păzesc cu conștiinciozitate Sabatul Domnului.” Review and Herald, 27 aprilie 1911.

Slăbiciunea înțeleasă în mod obișnuit a partidului Republican este disponibilitatea lor de a presupune că adversarii lor politici sunt corecți și onești, când roadele partidului Democrat descoperă limpede că ei sunt copiii tatălui minciunii. În mod repetat și constant, Republicanii își iau adversarii politici după cuvântul lor, deși li s-a arătat iar și iar că adversarii lor nu-și țin niciodată cuvântul. Ei proiectează motivații cinstite asupra unor oameni care, în mod repetat, nu au manifestat nicio justificare rațională care să susțină proiecțiile greșite ale Republicanilor privind onestitatea și integritatea așteptate. Este adevărat, de asemenea, că mulți Republicanii refuză să apere principiul pentru câștig financiar personal sau din pricina unor împrejurări imorale ascunse care fac posibilă manipularea lor cu ușurință, însă atributul profetic principal al partidului Republican este prezumția.

E însușirea încumetării nesăbuite, marcată profetic la protestanții apostaziați, aceea care le îngăduie să pretindă că au ocupat o poziție morală și politică superioară, când, în realitate, au abdicat de la responsabilitățile lor civile sub așteptarea goală că adversarii lor politici își vor ține cuvântul. Definiția foarte răspândită a nebuniei este aceea de a încerca să faci același lucru iar și iar, așteptând însă un rezultat diferit; totuși, republicanii susțin că democrații sunt cei infectați de nebunie, așa cum aceasta se manifestă în ura lor față de Trump.

Cu toate acestea, nebunia republicanilor este ilustrată în mod repetat prin faptul că acceptă compromisuri, sub premisa că compromisul este lucrarea procesului legislativ, în timp ce compromisurile lor politice, despre care susțin că se întemeiază pe principiul „procesului legislativ”, sunt încheiate cu o categorie care nu face niciodată compromisuri. Democrații cedează teren în procesul politic numai atunci când sunt pe deplin constrânși de numărul celor care li se opun. Ei nu au oferit niciodată dovezi că ar lucra cu adevărat pentru o cale de mijloc în cadrul procesului politic. Nebunia republicanilor constă în așteptările lor optimiste repetate față de alții, așteptări pe deplin neîntemeiate.

Ni kure cyane ko umubare munini w'abashyigikiye Donald Trump bazahama ko ikintu kibi kurusha ibindi muri Trump ari ukwemera kwakira abantu nk'abamushyigikira muri gahunda ye, mu gihe ibihari bigaragaza ko byari ugukekeranya kudafite ishingiro rwose ku ruhande rwa Trump gufata uwo mwanzuro. Ugukekeranya kudafite ishingiro ni ikimenyetso cy'ubuhanuzi kiranga

Ubuprotesitanti bw'ubuhakanyi. Satani yagerageje Kristo yifashishije amagambo ya Bibiliya, ariko mu kubikora yagoretse uwo murongo awuhindura ikigeragezo kidafite ishingiro kandi kitari icyo Ibyanditswe byigisha.

Și l-a dus la Ierusalim, l-a așezat pe streășina Templului și i-a zis: Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te de aici jos; căci este scris: „El va porunci îngerilor Săi cu privire la Tine, ca să Te păzească”; și: „Ei Te vor purta pe mâini, ca nu cumva să-Ți lovești piciorul de vreo piatră.” Iar Isus, răspunzând, i-a zis: „S-a spus: «Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.»” Luca 4:9–12.

La legea duminicală care va veni în curând, protestanții din Statele Unite vor fi aceia care vor lua porunca biblică de a înceta lucrul în ziua Sabatului și vor răstălmăci porunca de a I Se închina lui Dumnezeu în Sabatul zilei a șaptea, transformând-o într-o poruncă născocită, potrivit căreia oamenii sunt de fapt obligați să se închine în ziua soarelui a păgânismului. Ei vor denatura un pasaj biblic, prefăcându-l într-o probă neîndreptățită și nebiblică.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Am văzut că fiara cu două coarne avea o gură de balaur și că puterea ei era în capul ei și că decretul avea să iasă din gura ei. Apoi am văzut pe Mama Desfrânatelor; că mama nu era fiicele, ci separată și distinctă de ele. Ea și-a avut ziua ei, și aceasta a trecut, iar fiicele ei, sectele protestante, au fost următoarele care au venit pe scenă și au pus în fapt aceeași cugetare pe care a avut-o mama atunci când i-a persecutat pe sfinți. Am văzut că, pe măsură ce mama a fost în scădere de putere, fiicele crescuseră, și curând ele vor exercita puterea exercitată odinioară de mamă.”

„Am văzut că biserica de formă și adventiștii de formă, asemenea lui Iuda, ne vor trăda catolicilor pentru a dobândi influența lor spre a veni împotriva adevărului. Atunci sfinții vor fi un popor obscur, puțin cunoscut catolicilor; însă bisericile și adventiștii de formă, care cunosc credința și obiceiurile noastre (căci ne urau din pricina Sabatului, deoarece nu-l puteau combate), îi vor trăda pe sfinți și îi vor denunța catolicilor ca fiind aceia care nesocotesc rânduielile poporului; adică, ei păzesc Sabatul și nesocotesc duminica.

„Atunci catolicii îi vor îndemna pe protestanți să meargă înainte și vor emite un decret că toți cei care nu vor păzi prima zi a săptămânii, în locul zilei a șaptea, vor fi omorâți. Iar catolicii, al căror număr este mare, vor sta alături de protestanți. Catolicii își vor da puterea chipului fiarei. Iar protestanții vor lucra așa cum a lucrat mama lor înaintea lor, pentru a-i nimici pe sfinți. Dar, înainte ca decretul lor să aducă sau să poarte rod, sfinții vor fi izbăviți prin Glasul lui Dumnezeu.” Spalding and Magan, 1, 2.